

רחל מרחלת על כל העולם

שהיה מאושר ושמה. כשהודעתי לו שאני עומד לשאת את אנדה.

„מאה אורחים של הורי נסעו ארצה, וכמיספר הזה מקרובי וידידימישפחתה של אנדה. כל אירח שילם את הוצאות נסיעתו מכיסו, ולא, כפי שנכתב, שהובאו לכאן על חשבוננו. אך כשהגיעו, היו אורחינו במלון השרון בהרצליה, וגם הוסעו לטיולים שאירגנו עבורם כרחבי הארץ.

„בזמן החתונה, אנדה ואני לא הפסקנו לצחוק. לא האמנתי שכל הטראסק הזה נערך לכבודנו. הייתי צריך לצבוט את עצמי כדי להאמין שזו מציאות.

„איזה טיפשים ערכו חשבון ופירסמו בעיתונים שהחתונה עלתה כ־300 אלף דולר, או

אולי רבע מיליון דולר. בכסף הזה הייתי עורך שמונצס, תגיעו ל־50*60 אלף דולר מקסימום. איפה יש כאן רבע מיליון דולר? מאיפה מצצו את זה?

„יותר מכל דבר אחר הרגיו אותי נושא ההשמצות. באו והשמצו את ראשיהמרינה שהוזמנו וכיכרו אותנו בשימחה. התחילו לטעון שאבי קנה אותם, פשוט ניבזות. אבי היה פעיל

בנימין זאב בגין ואשתו מיברק כביכול

מנורה מכסף. חתונת הרור היתה כזו גם בגלל אורכה. הטקס התחיל ב־18.30, והאורחים התפזרו ב־1.30 אחרי חצות. כששבו כולם לבתיהם, נסעו אנדה והנרי, כליוויית נגנים, לכותל המערבי, ושם, תוך התרגשות רבה, תחבו פתקים עם מישאלות בין אנביהכותל. גם הנגנים הצטרפו. לא קראתי מה כתב הנרי כפתק, אך אפשר לשער שביקש איזה בן או שניים בעתיד הקרוב. איזה פסטיבל ילך אז! אך דבר אחד בטוח: כמה מאורחי צריהעין לא יוזמנו לברית!

בלונדון, ככריסל, כאנטוורפן, או במונטה קארלו. לא רק החתונה נערכה בסיגנון החתונות של העולם הגדול, גם המתנות היו הולמות אירוע דומה במונטהקארלו, כגון צ'קים בסכום של 3000 דולר, ציורים של מיטב האמנים באירופה, ועוד ועוד.

מזנחם בגין הגיע מיברק, שבו הוא מתנצל — כביכול — על שנבצר ממנו לבו ולקחת חלק בשימחה. בנימין זאב הופיע והביא כשי את ספר המרד של אביו. מירם ארידור קיבלו

הנרי שובר את הכיס זכוכית אינה יהלום

שש חתונות כמו זו שלנו. בסך־הכל היו 350 אורחים כגן האורנים, ונניח בהפרזה שכל מנה עלתה 50 דולר, ואפילו אם נפריז ונאמר שהפרחים עלו 10 אלפים דולר, ועוד סכום כזה לאמנים, ושוב סכום נוסף רומה לכל מיני

באצ"ל עוד משנת 1946, ותרם תמיד להרבה מוסדות כארץ ביד רחבה מאוד. מה, ציפו מהם שלא יבואו לחתונה? מסתבר שלא רגילים כאן לחתונה כמו חתונות רומות, שנערכות באופן קבוע בניירורק,

ועוד חתונה

זימנר אוהב מהומה. רכטר לעומתו, חיפש פינה שקטה. השבוע נשא יוני רכטר את חברתו, עוד מתקופת כוורת — דפנה. הבחור המחונן והרגיש לא נלהב לאורות־הבימה, המלווים את הופעותיו, וכך נהג גם בנישואיו. מה גם שהכלה עומת ללדת בימים אלה ממש.

המישפחה הענפה, הענפה מאוד, נכחה, כמוכן, במלואה, ומלכדה רק אורחים מעטים. אביו ואמו של יוני התגרשו מזמן, שניהם נישאו שנית, ולשניהם צאצאים רבים מנישואיהם החדשים. אמו החודגת מפורסמת — חנה מרון, שחקנית התיאטרון הקאמרי בעבר, וכיום גיבורת המחזה תשוקה, המועלה עתה בהבימה. המחזה הוא הלהיט התורן בתיאטרון תל־אביב, ואייאפשר כימעט להשיג כרטיסים להצגות.

מעניין: המחזה שבו היתה חנה צריכה להופיע בתיאטרון הקאמרי סויני טוד, שמהתפקיד הראשי בו הודחה עוד לפני החזרות, נחל כישלון חרוץ, ואחרי 60 הצגות בלבד הוסר בשבוע שעבר מהבימה, כשהפסדים מסתכמים במיליונים.

יוני רכטר בפניה שקטה